

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 22 เทศกาลธรรมดาปี A

(วันที่ 3 กันยายน ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รัก เมื่อเรารักใครสักคนหนึ่ง เราไม่อยากให้สิ่งไม่ดีไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตามเกิดขึ้นกับเขาคอนั้นถ้าจำเป็น เราก็มพร้อมที่จะรับสิ่งไม่ดีนั้นแทนเขา แต่บางครั้งการที่เราตัดสินว่าสิ่งนั้นดีหรือสิ่งนี้ไม่ดีสำหรับคนอื่น เขาคอนั้นอาจจะไม่เห็นด้วยกับเราก็ได้

นี่คือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพระวรสารวันนี้ พระเยซูเจ้าทรงแจ้งให้บรรดาศิษย์ทราบว่ “พระองค์จะต้องเสด็จไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อรับทรมานอย่างมากจากบรรดาผู้อาวุโส หัวหน้าสมณะและธรรมจารย์ จะถูกประหารชีวิต แต่จะทรงกลับคืนพระชนมชีพในวันที่สาม” (มธ 16:21) การทำนายถึงการสิ้นพระชนม์ครั้งนี้สร้างความแปลกใจและความผิดหวังให้กับพวกเขาเป็นอย่างมากจนกระทั่งหูของพวกเขาอื้อและแทบจะไม่ได้ยินพระองค์ตรัสถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์เสียด้วยซ้ำไป พวกเขาแทบหัวใจสลายและรู้สึกท้อแท้ ในความคิดของนักบุญเปโตร การรับทรมานและการสิ้นพระชนม์เป็นสิ่งไม่ดีสำหรับพระเยซูเจ้า พระอาจารย์ที่ท่านรักและติดตามมาเป็นเวลาหลายปี ท่านจึงนำพระองค์แยกออกไปและทูลทัดทานว่า “ขอเถิด พระเจ้าข้า เหตุการณ์นี้จะไม่เกิดขึ้นกับพระองค์อย่างแน่นอน” (มธ 16:22) แต่ท่านต้องแปลกใจมากยิ่งขึ้นเมื่อพระเยซูเจ้าตรัสกับท่านก่อนข้างแรกว่า “เจ้าซาตาน ถอยไปข้างหลัง เจ้าเป็นเครื่องกีดขวางเรา” (มธ 16:23)

เมื่อได้ยินคำดำหนิที่รุนแรงเช่นนี้ นักบุญเปโตรคงตกใจและเสียใจมากที่ความปรารถนาดีของท่านถูกตีความเป็น “เครื่องกีดขวาง” สำหรับพระเยซูเจ้าและโดยไม่รู้ตัวท่านกำลังเล่นบทบาทของซาตาน ล่อลวงพระองค์ให้ดำเนินตามวิถีการเป็นพระเมสสิยาห์ในแบบที่ชาวยิวสมัยนั้นคาดหวังแทนที่จะดำเนินตามและยึดมั่นในแผนการของพระบิดาเจ้า ดังที่เราทราบ แผนการนี้ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับพระเยซูเจ้าที่จะยอมรับได้ทันที ในสวนเกทเซมนิพระองค์ทรงพยายามต่อสู้กับความรู้สึกและความปรารถนาของตนเองเป็นเวลานานจึงทรงสามารถเอาชนะพวกมันและยอมรับพระประสงค์ของพระบิดาเจ้าจนหมดหัวใจได้ นักบุญเปโตรเองไม่เข้าใจสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในเวลานั้นเพราะท่านกำลังนอนหลับอยู่

พระเยซูเจ้าทรงสรุปปัญหาทั้งหมดของนักบุญเปโตรไว้ในประโยคเดียว “เจ้าไม่คิดอย่างพระเจ้า แต่คิดอย่างมนุษย์” (มธ 16:23) เราพอสรุปการคิดอย่างมนุษย์หรือมาตรฐานของมนุษย์ได้ว่า “จงทำตัวให้สบาย แสวงหาความมั่นคงและปลอดภัยสำหรับตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดูแลตัวเองให้ดี และอย่าทำงานหนักมากจนเกินไป” แน่นอน สิ่งเหล่านี้แตกต่างจากมาตรฐานของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นในตัวพระเยซูเจ้าว่า ความสุขที่แท้จริงได้มาโดยทางความทุกข์ยากลำบาก ความชื่นชมยินดีที่แท้จริงได้มาโดยทางความเศร้าโศกเสียใจ และชีวิตนิรันดรได้มาโดย

ทางความตาย พระเยซูเจ้าตรัสว่าพระองค์ต้องรับการทรมานและสิ้นพระชนม์เพื่อจะกลับคืนพระชนมชีพ ในวันที่สาม นี่คือพระประสงค์ของพระบิดาของพระองค์

นักบุญเปโตรไม่ต้องการให้สิ่งที่ท่านคิดว่าไม่ดีเกิดขึ้นกับพระเยซูเจ้า พระอาจารย์ที่ท่านรัก เหมือนที่ท่านไม่ต้องการให้เกิดขึ้นกับตัวท่านเอง ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่หลังจากถูกตำหนิแล้ว ท่านยังต้องพบกับความประหลาดใจมากยิ่งขึ้น เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสต่อไปอีกว่า **“ถ้าผู้ใดอยากตามเรา ก็จงเลิกคิดถึงตนเอง จงแบกไม้กางเขนของตนและติดตามเรา”** (มธ 16:24) แผนการของพระบิดาเจ้าสวรรค์ไม่ได้ถูกประยุกต์ใช้กับพระเยซูเจ้าคนเดียวเท่านั้น แต่กับศิษย์ทุกคนของพระองค์ ซึ่งรวมทั้งเราแต่ละคนด้วย

ความทุกข์ยากลำบากที่พระเจ้าทรงเรียกร้องเป็นพระธรรมล้ำลึกประการหนึ่ง เป็นบางสิ่งที่เราไม่สามารถเข้าใจทั้งหมดและพระเยซูเจ้าเองไม่ได้ทรงอธิบายไว้ด้วย อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าทรงมีความสุขเมื่อเห็นเราตกกระท้ำลำบาก และก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การชดเชยความผิดบาปที่เราได้กระทำเสมอไป เพราะหลายครั้งคนดีและบริสุทธิ์ประสบกับความทุกข์ยากลำบากได้เหมือนกัน บางทีอาจช่วยให้เข้าใจความหมายของความทุกข์ยากลำบากดีขึ้น ถ้าเรามองในฐานะเครื่องวัดคุณค่าความเป็นมนุษย์ของเรา นั่นคือ เครื่องบ่งชี้ว่าเรายิ่งใหญ่และเข้มแข็งมากแค่ไหน ความทุกข์ยากลำบากสามารถเป็นเครื่องทดสอบความรักที่เรามีต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ เพราะเราจะเต็มใจยอมรับความทุกข์ยากลำบากเพื่อคนอื่นก็ต่อเมื่อรักคนนั้นมากพอ นี่คือนิสัยที่พระเยซูเจ้าได้ทรงทำเป็นแบบอย่างสำหรับศิษย์ของพระองค์ ความทุกข์ยากลำบากดังกล่าวไม่ได้หมายถึงความทุกข์ยากลำบากฝ่ายกายเท่านั้น แต่หมายถึงฝ่ายจิตใจด้วย นั่นคือ ความกังวลใจ ความหนักอกหนักใจ ความอึดอัดและคับข้องใจ ความโดดเดี่ยวและความรู้สึกเบื่อหน่าย เป็นต้น เหมือนพระเยซูเจ้าเราต้องพยายามยอมรับสิ่งเหล่านี้ให้ได้เพื่อทุกคนที่เรารัก และไม่ต้องแปลกใจที่เราต้องต่อสู้กับความรู้สึกและความต้องการของตนเองเพื่อจะยอมรับพวกมัน เพราะการต่อสู้แบบนี้ได้เกิดขึ้นกับพระเยซูเจ้าเหมือนกัน

พี่น้องที่รัก ยามใดที่เราารู้สึกเหนื่อยล้า ท้อแท้ หรือหมดกำลังใจ ให้เราจำไว้เสมอว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงบอกศิษย์เพียงว่าพระองค์จะต้องรับการทรมานและสิ้นพระชนม์เท่านั้น แต่ทรงบอกด้วยว่าพระองค์จะทรงกลับคืนพระชนมชีพในวันที่สามด้วย ดังนั้น ถ้าเรามีส่วนร่วมในกางเขนของพระองค์ เราจะมีส่วนรวมในการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ด้วยเช่นกัน และบทเรียนสำคัญที่พระเยซูเจ้าทรงให้เราในพระวรสารวันนี้คือเราต้องคิดและตัดสินใจตามมาตรฐานของพระเจ้า ไม่ใช่ตามมาตรฐานของมนุษย์ ถ้าเราเข้าใจความจริงข้อนี้ เราจะเห็นว่าพระเจ้าทรงรักเราและไม่ทรงปรารถนาให้สิ่งไม่ดีเกิดขึ้นกับเรา ความทุกข์ยากลำบากไม่ใช่สิ่งชั่วร้ายเสมอไป เพราะในแผนการของพระเจ้าสิ่งนี้จะนำไปสู่ความสุขที่แท้จริง และจำไว้เสมอว่าวิถีทางของพระเจ้าไม่ใช่วิถีทางของเรา แต่วิถีทางของพระองค์เป็นวิถีทางที่ดีที่สุดสำหรับเราแต่ละคนขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน